

NUMMER 9

Afdæmpet superhelt fra oldtiden

21. marts 2024 af Thomas Tomcat

2

MARIA FRA MAGDALA

999999

Forfatter: Kristian Leth

Tegner: Peter Snejbjerg

Forlag: Forlaget Bibelselskabet

Form: 108 sider, hård indbinding.
190 x 260 mm.

Vejl. pris: kr. 280,-

Udgivelsesår: 2024

Udgivelsesland: Danmark

har taget bolig i hendes krop.

Jeg er som læser straks suget ind og stryger på lette fjed gennem denne indbydende tegneserie. Vi kender Peter Snejbjerg som en illustratør og fortæller, der sagtens kan fremtrylle ondskab og dæmoner, som er uhyggelige og visuelt troværdige. Det tjener til hans og forfatter Kristian Leth’s ære, at de — formodentlig med overlæg — *undgår* at fokusere på de traditionelt opreklamerede mirakler, som eftertiden tilskrev den historiske Jesus. Den historiske Jesus, som vi næsten ingenting véd om.

Selvfølgelig kan man ikke fortælle Maria M’s historie uden at nævne de overnaturlige hændelser — det er jo trods alt Jesus-figurens sidste dage, vi møder i denne fortælling. Men de to danskere viser det hele på en jævn og sober måde, så de mest skingre anekdoter i Jesus-fortællingen synes at være mere nede på jorden end de plejer.

Altså der fokuseres ikke på de superhelte-agtige hændelser, jeg som barn bed mest mærke i. Men de ignoreres heller ikke. En god balance.

SØG

Søg

NYESTE KOMMENTARER

Bent Holm til Afdæmpet superhelt fra oldtiden

Martin Kirchgässner til Haddock i hovedrollen

Kim Helt til 50 år: Howard the Duck skal fejres!

Esben Arild Varnich Rasmussen til Afdæmpet superhelt fra oldtiden

Lars Kramhøft til 50 år: Howard the Duck skal fejres!

Frank Madsen til 50 år: Howard the Duck skal fejres!

Brian Dall Schyth til Tegningerne siger lige så meget som ordene

Brian Dall Schyth til Tegningerne siger lige så meget som ordene

Johan Krarup til Tegningerne siger lige så meget som ordene

Malene til Tegningerne siger lige så meget som ordene

FIND OS PÅ FACEBOOK

af det centrale budskab: elsk din Næste. Også når din Næste er en dum stodder. Jeg får lyst til at checke om min lokale kirkes højmesse på søndag er kl 10 eller 10.30 og så få mig slæbt derover.

Der er lige et enkelt sted, jeg er uenig i gen-digtningen, eller udlægningen, af en kendt replik fra de overleverede udsagn i munden på de så velkendte figurer. Nemlig da Jesus rydder templet for røvere og svindlere, og holder sin brandtale “Tiden er nær. [...] **Ikke en sten vil stå!**”

Dét udsagn giver ikke mening. Det må hedde *Ikke en sten vil stå på sten*.

Jeg bemærkede ikke nogen taste-, stave- eller andre fejl. Det er uhørt høj grad af redaktionel omhu, at der er så få fejl i et tykt album på det danske marked. Den seneste gang, jeg husker lige så højt niveau, er fra sidst jeg anmeldte noget fra samme forlag.

Men er det en god tegneserie? Hvis man ikke interesserer sig for religions-historie, overhovedet?

Ja. Det er godt håndværk. De to danske fortællere er i høj grad klar over deres fags virkemidler. Skribent Kristian Leth er imponerende tilbageholdende: kun på meget få af de 108 sider kommer mængden af ord op over middel. En god ratio mellem ord og billeder, som gør læsningen let. Det er garvet, det er solidt, det er tegneserie til tiden af to af fagets rotter. Som man siger, når nogen er dygtige til deres metier.

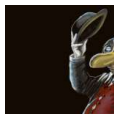
SENESTE INDLÆG

Radio Rackham: Autofiktion

25. marts 2024

0

De nominerede til årets bedste tegneserier er fundet

25. marts 2024

0

Afdæmpet superhelt fra oldtiden

21. marts 2024

2

50 år: Howard the Duck skal fejres!

20. marts 2024

3

Verden forgår, fascinationen består

18. marts 2024

0

Albummet lægger sig et temmelig godt sted, hvor der ikke bliver dæmoniseret. Hverken romerne eller jøderne eller andre af fortællingens grupper bliver hverken forherliget eller skurke-gjort. Og alligevel er fortællingen slet ikke tandløs, på ingen måde. Almindelige mennesker var følgagtige og derfor farlige allerede for to tusind år siden.

Forlag og fortællere løser deres diverse opgaver til en meget høj karakter i min bog.

Kan jeg slet ikke finde noget at kritisere? Jo. Farverne er gode MEN på grund af Snejbjergs maskuline tusch-stil med fornemt naturalistiske skygge-virkninger, kommer farvelægningen *alligevel* til at virke lidt anmassende. Farverne vil gerne ”snakke med”, forsøge at gøre tegningerne endnu mere naturalistiske, end de er i forvejen. Men kommer paradoksalt nok derved til at gøre resultatet lidt gnidret og uklart at kigge på. Hvis man havde valgt en mere “flad” stil i farvelægningen, måske endda havde forladt idealet om kun naturalistiske paletvalg, ville de flotte, sikre tusch-pennestrøg komme endnu mere til deres ret.

Men, det er altså helt derved vi skal, for at finde noget, der kunne have været endnu bedre.

Kun én anden ting kan jeg finde at pukke på: forlagets copywriter skriver ordet ”tegneserie” tre gange på omslaget: én gang på forsiden og to gange på bagsiden.

Men kun den ene af de tre gange vælger man det danske ord ’tegneserie’ — i de to andre tilfælde vælger man sært nok det amerikanske begreb *graphic novel*. Det skæmmer forsiden og virker useriøst. Hvor kommer det udtryk fra? Dette udenlandske udtryk blev opfundet, fordi man i Amerika kom meget sent på banen med at lave tegneserie-albums, sådan som vi kender dem i Europa.

Så amerikanerne havde ikke noget ord. De havde brug for et ord, da de sidst i 1970’erne efterhånden begyndte at fremstille tegneserier målrettet voksne. Man prøvede et par forskellige udtryk, og endte med at bruge *graphic novel*. Dét har lige siden været det amerikanske ord for tegneserie-album.

Når man som her bræk-jerner det udenlandske udtryk ind i en sætning, hvor alle de andre ord og udtryk er danske, virker det besynderligt. I USA dengang havde man behov for en ny eufemisme, fordi deres ord for tegneserie har nogle uheldige konnotationer.

Vi har på dansk IKKE disse uheldige kun-for-børn-konnotationer ved ordet tegneserie. Så det virker sært kikset-snobbet, og giver en lille smule ”åh-nej”-fornemmelse, når det fremmede udtryk står med store typer på en ellers dansk forside.

Det modsatte af amatør-arbejde

Men, men, men — heldigvis er det IKKE et forvarsel om et album i stilen jeg-vil-så-gerne-tages-seriøst-selvom-min-tegneserie-ikke-er-særlig-god-til-gengæld-er-den-lang. Hvilket det nogengange er signal om, når danske forlag bruger den særlige fremmedsprogede betegnelse.

Inde i albummet er der ingen snobben for hverken ung eller gammel, eller noget andet træls. Trykket er også godt, ligesom papir-kvaliteten er god, narrativ disponering fungerer fint, hvilket er imponerende når man arbejder indenfor snævre grænser i en ældgammel fortælling. Desuden bør nævnes fraværet af religiøst præk — hvilket man godt kunne have frygtet i for eksempel et eventuelt for- eller efterord. Dette album er nærmest det modsatte af et amatør-arbejde, hvis man kan sige det sådan.

Hvis jeg var folkeskole-lærer, Gud forbyde det, ville jeg bestille et classesæt til religions-undervisningen. Sammen med nogle Valhalla-albums, uden sammenligning i øvrigt.

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

DEL PÅ [f](#) [t](#) [p](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Thomas Tomcat

Blev afhængig af det ugentlige Anders And som barn. Har lige siden arbejdet på udvidelse af min tegneserie-horisont. Med stor fornøjelse.

FORRIGE ARTIKEL

50 år: Howard the Duck skal fejres!

NÆSTE ARTIKEL

De nominerede til årets bedste tegneserier er fundet

2 KOMMENTARER

Esben Arild Varnich Rasmussen on 22. March 2024

[Reply](#)

Lyder virkelig spændende, og jeg vil håbe på, at de landets CFU'er (center for undervisningsmidler) vil købe en god portion til lån for skolerne.

Jeg kan ikke finde ud af hvor jeg står i forhold til behovet for at kunne skelne mellem "tegneserier" og "graphic novels". Kan "tegneserier" som